

27 czerwca 1931 r.

B66b 7/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 13699.

Kl. 35 a, 7/02

Maschinenfabrik Otto Kaiser
(St. Ingbert, Zagłębie Saary).

Klatka wyciągu budowlanego.

Zgłoszono 19 grudnia 1929 r.
Udzielono 30 kwietnia 1931 r.

Wynalazek dotyczy obracanej klatki wyciągu budowlanego. Klatka utrzymywana jest na kierowniku przynajmniej w dwóch punktach, przyczem jej prowadniki znajdują się wewnątrz koła, opisanego przez punkty styczności sztywnego kierownika i przylegają do krawędzi dwu pasów dwuteownika lub do jednego pasa, przyczem ucinają jeden segment koła prowadzonego.

Kierownik przymocowany jest do ściany zapomocą klamer. Ażeby przez dane klamry mogły przesunąć się suwaki, wykonano w nich wycięcia, zamykane zapomocą zasuwek.

Ruchome zasuwki suwaków, przytrzy-

mujących klatkę, należy połączyć np. zapomocą dźwigni dwuramiennej, aby w chwili zwolnienia klatki tem samym zamykały się zasuwki pierścieniowe.

Przy zasuniętej zasuwce pierścieniowej klatka na całej drodze w górę i w dół, zabezpieczona jest przeciwko wahanom. Po cofnięciu względnie otwarciu zasuwki pierścieniowej klatka może być wychylona bez trudności, ponieważ żadna część nigdzie nie zaczepia.

Przymocowanie kierownika do ściany, konieczne do jego usztywnienia, uskutecznia się tam, gdzie klatki nie trzeba obracać. W chwili przejazdu przez klamrę klatka zostaje uchwycona przez prowadniki,

t. j. jej zdolność obrotu zostaje przejściowo przerwana, zasuwki pierścieniowe będą cofnięte, tak że wykroje, znajdujące się w suwakach pierścieniowych, obejmujących kierownik, są przesunięte, czyli zostają otwarte. Klatka może przejechać przez klamrę. Jest ona jednak umocowana, ponieważ przylega w dwu punktach do kierownika.

Na rysunku uwidoczniono dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia wyciąg w widoku z przodu, fig. 2 — widok z boku, fig. 3 — w powiększeniu umocowanie klatki z przewodnikami, przylegającymi do kierownika, wobec tego klatka nie może się obracać, przyczem zasuwki pierścieniowe otwarto tak, że klatka może przejeżdżać przez klamrę, fig. 4 — to samo położenie według fig. 3 w widoku z góry, fig. 5 i 6 — widok z boku i z góry położenia, w którym klatka może być obrócona, przyczem przewodniki są cofnięte, a wycinki w kołach przewodniczych są zamknięte zapomocą zasuwek pierścieniowych; fig. 7 i 8 odpowiadają fig. 3 i 4 i przedstawiają w inny sposób wykonanie umocowania, względnie zwolnienia klatki; fig. 9 i 10 odpowiadają fig. 5 i 6 i odnoszą się do sposobu wykonania uchwytu według fig. 7 i 8.

Klatka 1 wisi na linii 2, opasującej krążek 3, zapomocą której może być podnoszona względnie opuszczana.

Kierownik 4, po którym ślizga się klatka, przytwierdzony jest zapomocą klamer 5 do ściany 6 budynku, celem uzyskania potrzebnej sztywności przewodu. Fig. 3 i 4 uwidoczniają przewodniki 7 i 8, wykonywane w otworach 9 ruch posuwisto zwrotny i umocowane na czopach raz od prawej strony do dźwigni 10, drugi raz do dźwigni dwuramiennej 12, która waha się koło osi 11. Przewodniki przylegają ściśle do pasów kierownika 4, na skutek czego klatka nie może być umocowana. Długa dźwignia dwuramienna 12 w środku waha się na czopie 11, a na każdym końcu połączona

jest zasuwką pierścieniową 14. Nieruchome suwaki 15 i 16 są przymocowane do szkieletu klatki. Na suwakach 15 i 16 przesuwają się zasuwki pierścieniowe 14, zamykając i otwierając naprzemian wykroje 18 (fig. 4). Zasuwki pierścieniowe 14 wzdłużone są zapomocą wykrojów łukowych 19, w których przesuwają się czopy 20. Takie przesuwanie powodowane jest tem, że dźwignia 12 swymi końcami przesuwają się zwrotnie i stycznie do pierścieniowych suwaków 15 i 16, przyczem zabiera po jednym sworzniu 21, które przymocowane są do pierścieniowych zasuwek 14 i, zależnie od położenia tychże w stosunku do dźwigni, wchodzi do niej albo wystają. Ponieważ dźwignia 10 uruchamia jednocześnie przewodniki 7 i 8 i pierścieniowe zasuwki 14, przez jeden ruch ręką uskutecznia się umocowanie klatki względnie jej zwolnienie w celu wykonania obrotu. Na fig. 5 i 6 przedstawiono położenie klatki, w którym może nastąpić obrót, przewodniki 7 i 8 nie przylegają do pasów kierownika, a pierścieniowe zasuwki 14 zamykają wykroje 18. Klamry 5 nie znajdują się więc wewnątrz klatki. Przewodniki 7 i 8 są wygięte nazewnątrz celem łatwiejszego przylegania do pasów. Takie samo zasadniczo urządzenie do przytrzymywania względnie zwolnienia klatki pokazano na fig. 7—10. W miejsce przewodników zastosowano tu krążki 22, przylegające w dwóch punktach stycznie do krawędzi pasów kierownika. Zamiast poziomo przesuwanej zasuwki pierścieniowej wprowadzono tu zasuwkę zapadającą 24, która przechyliła się o kąt 90° koło osi poziomej 23. Jeżeli przesunąć dźwignię 25 w prawo, to krążki 22 oddalają się od kierownika. Dźwignia 26, umocowana z dźwignią 25 na jednej osi 27, posuwa się końcem ku górze i zabiera łącznik 29 również ku górze. Przez to dźwignia kątowa, która jednocześnie jest zasuwką zapadającą 24, obraca się około osi 23 i zamyka wykrój 30. Na fig. 7 i 8 klatka jest umo-

cowana, a wykrój 30 jest otwarty. Na fig. 9 i 10 klatka może obracać się, a wykrój 30 jest zamknięty.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klatka wyciągu budowlanego, znamienna tem, że posiada prowadniki (7 i 8), umieszczone wewnątrz koła, opisanego przez punkty styczności dwuteownika, stanowiącego kierownik (4), przyczem przylegają one do krawędzi jego pasów.

2. Klatka według zastrz. 1, znamienna tem, że wykroje (18) suwaków (15 i 16),

obejmujących kierownik (4), służą do przejazdu przez klamry (5), umieszczone między kierownikiem a ścianą, i są zamykane zapomocą ruchomych zasuwek pierścieniowych (14).

3. Klatka według zastrz. 2, znamienna tem, że posiada zasuwki pierścieniowe (14), połączone z prowadnikami (7, 8, 22) zapomocą dwuramienniej dźwigni (12, 26).

Maschinenfabrik

Otto Kaiser.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

